

Kaomi den 9 mars 1926.

Num.7.

8/4
24/4
M.H.
Björk

Min kära lilla "Långa!"

Nu äntligen är det väl din tur att få några rader från mig. Tror att jag fått ej mindre än fyra brev från dig sedan jag sist skrev till dig. De äro daterade den 12, 19 och 23 dec. samt 23 jan.

Ja tusen tack lilla du för dem alla. Det är veckligen mer än snällt av dig att komma ihåg oss så ofta med brev. Du må tro att glädjen står högt i tak då vi får brev hemifrån. Dina brev äro så givande och intressanta.

Ja så är då Esther Wahlin i Sverige och har redan börjat resa omkring för att hålla föredrag. Det är dock väl tidigt tycker jag, för Esther var så utsliten och nervös så hon skulle ha vilat en lång tid innan hon börjar arbeta. Men se hon kan inte vara still, dock är hon mycket nervös då hon skall upp och tala, så jag undrar vad hon säger då hon kommer upp på talarestolen, hoppas det skall gå bra för henne.

Tänk att det stackars skrinet kunde ta' så på farbror Ahlbom. Jo jag vet att han är så där känslig av sig och jag skall nog komma ihåg att ta en liten sak med mig till honom då jag kommer hem till Sverige, eller kanske han fyller jämna år snart?

Nog är det synd i alla fall om lille Dadda som skall ligga där på Källtorp. Om hans andliga liv därigenom fördjupas så är ju mycket vunnit därmed ~~och~~ jag beder Gud att Han skall ~~XXXX~~ göra Dadda riktigt frisk och att han må få bli till välsignelse för sina medmänniskor. Sjukdomen kanske bidrager till att han ~~KX~~ sedan då han blivit frisk blir mer tacksam till Gud för hälsans dyrbara gåva. Men det är ofta så med oss att vi lätt glömmar Gud då vi äro friska men då han käller oss ned på sjukbädden kommer vi ihåg Honom och beder att han snart skall göra oss friska. Må Gud hjälpa oss att städigt vara bedjande och sätta all var för tröstan till Honom som är den ende som kan giva veklig tröst. Kan ej hjälpa att jag då och då fäller en tår för lille Dadda, det tröstar mig i alla fall att han själv ej är ledsen för vore han det dröjer det nog ändå längre innan han blir frisk.

Jo du Ester jag har mer än en gång önskat att jag skulle få sitta ned och lyssna till en svensk predikan. Här går man ju på möten ständigt, men jag förstår ännu inte mycket, inte så mycket att jag kan få någon behållning av predikan. Om vi ändå kunde få radio hit ut så vi kunde få höra en svensk predikan då och då, skulle vara härligt.

På tal om predikan, så tänk att vi ej mer skall få höra vår lille rare Hugo, kan ej fatta att han ej finns mera. Nog var han liten till växten men han var en stor man i alla fall och älsklig som få. En stilig begravning fick han ju också och det var han värd. Tycker det var så roligt att du fick resa till Eskilstuna, vet så väl att du själv tyckte att det var ofantligt roligt att få resa, trots att det var på be -

gravning du skulle. Ja nog är det skönt att vår lille Hugo får vila och slippa höra sarande ord, som jag tror trots att han var så omtyckt av många, fick höra och han var som du säger så känslig av sig. Sadant där tar mer på en känslig människa, än den mest tärande sjukdom.

Nå hur tar de övriga av familjen Hugo det??? Dagmar var nog den som särskilt mycket tyckte om sin pappa. Tycker det skall vara ohyggligt tomt för dem efter en så älsklig människa.

Ja nog var den ynkligt den runa Byström skrev över Hugo, hade varit bättre att han inte skrivit något alls.

På tal om att skriva i tidningen så har jag arma varelse sänt in till U.V. en översättning från engelskan, får nu se om den kommer in. Nog är det lättare att översätta en bit än att dikta ihop ett stycke, d det senare kan jag inte. Jag har också så ont om tid.

För tillfället är jag utan tjänare och att laga mat, sköta pojken och läsa kinesiska tre timmar om dagen för läraren ^{och att försörja sig själv} räcker till eller hur??? Har verkligen svårt för att hinna med att skriva brev. Har knappt fem minuter ledigt på dagen. Skall skaffa mig en pojk som tvättar golv, och kläder bär vatten m.m. men kock skall jag ej bry mig om att skaffa, om det finns några möjligheter att klara mig utan, så skall jag göra det för de äro så dyra och inte vill de göra något annat än precis laga maten.

Tack skall du ha för tidningarne som kom för några dagar sedan. Vad fotot på Hugo var bra, skall rama in det.

Du nämnde i ett av dina brev att jag skulle skriva till Sohlberg om jag hade lust. Ditt brev kom så sent så det var ingen idé att skriva, för det skulle komma så långt efter. Så har jag också så svårt för att skriva sådana där brev.

Den där Collden-Rinell affären. Jo det var meningen att Ni skulle vara med i den affären. Jag sade till Ma att jag är säker på att de hemma ej vill ta någon procent på vad de säljer, jo då sade Ma det är klart att de skall. Det kanske inte blir så mycken förtjänst, jag menar att det inte går att sälja så mycket. Nog trodde jag att halsbanden skulle gå, men det ser ej så ut av ditt brev.

Så tråkigt att den rara och fina fru Pernilla Pettersson skall vara så sjuk, det är väl inte mycket hopp om att hon skall bli återställd.

En av marskalkerna på vårt bröllop har i dagarne dött, han var full med tuberkler. Hans fru dog då de fingo en liten gosse och han är nu fem år och utan både far och mor, stackars liten. Ni har ju kort från bröllopet, det är den minste av herrarne. Han heter Georg Sears och son till en missionär som dog för tre år sedan. Georg var mycket rik, hade allt vad han behövde var delägare i den största firma som finns i Tsingtau. Det syns att man kommer inte så långt med pengar, då döden nalkas kan ej pengar återlösa en. Georg var mycket rar, Oscar och jag har särskilt mycket varit föremål för hans välfighet.

Hör genom ~~Annie~~ Ebbas brev att Annie tyckte om sin kudde men hon tyckte nog att den var dyr eller hur???? Hon kanske hade beräknat a att jag skulle skänka henne den, men det kan jag inte och hon har ju pengar att köpa för.

Roy's mage! Jo för fjorton dagar sedan började han att uträtta själv och sedan dess har han hållit på och jag är så väldigt glad därför, det är nu sex månader jag hållit på och hjälpt honom varenda dag. Nu äter han grönsaker och det är det som hjälper honom.

Så en nyhet. Roy har fått två tänder och har inte alls varit sjuk knappast något grining heller. Det var väl härligt. Tänk fru Hulda Anderssons flicka som varit så sjuk var gång hon fått tänder hon har varit som halvdöd var gång hon fått en tand. Roy har fått två på en gång.

Hör du Ester jag glömde att tacka Johanssons för en sak då jag skrev till dem. Det var för de söta handskarne Roy fick. Skulle du vilja vara så vänlig och hälsa dem och tacka och be så mycket om ursäkt för min glömska. Vi fick så mycket så jag kom ej ihåg allt då jag skrev.

Nu är det tokigare med förbindelserna än någonsin. Förut har det gått flera tåg om dagen, fast ej på bestämda tider, nu går det endast ett fattigt tåg från Tsingtau och till. Då Egron skulle resa till tandläkarn häromdagen fick han först resa med kineskärria 20 li, och sedan gå med båt till Tsingtau och det var förstås alldeles fullpackat. Att få tåg-biljett är nästan omöjligt tågen äro så fullpackade, så och de har heller inte många vagnar för kriget har tagit dem alla, så biljetterna blir snart slutsålda, ja här är ynkligt nu. Tänk så dumt att Nina inte fick resa då det var bestämt första gången nu är det sju resor värre, förstår inte hur hon skall kunna komma hit. Hon själv kanske möjligtvis kan komma men några saker får hon inte med sig. Våra jullådor står i Tsingtau ännu och vi kan ej få dem ur fläcken. Pa har nu överlämnat dem i kinesernas händer och det är möjligt att de ta dem sjövägen till Kiaochow och så vi väl ~~se~~ vårt landvägen hit till Kaomi. Ninas saker får väl också gå den vägen. Vi är i Kina se och där får man vara med om allt möjligt.

Nej nu tror jag att det var vara stopp. Maten skall göras iordning och sedan skall jag läsa igen. Här är en som inte ligger på latsidan.

Nu hälsas Ni alla så väldigt mycke från oss alla tre.

Din

Hella

Kära Ester!

Vill du vara så snäll och köpa åt Oscar
ett par böcker och sända dem så fort du har
tillfälle därtill.

O. Quensels "Homiletik" samt från Anderssons
bok. Rykt ur Tödens käftas. Den senare
önskar jag få läsa.

Kärligen

Rune

Pilow

Healla.